

bolj sovražiti in v nekaterih pokrajinah ob Balthiskem morji preganjajo nemške grajščake. Za Črno morje pripravljajo dve močni ladiji oklopnici. Iz Geog-tepe stavijo železnico dalje v Perzijsko. — Srbski kralj Milan išče novo ministerstvo, v katerem bi konservativci, liberalci in radikali (ki hočejo republiko) vkupaj mirno delovali. To jo nemogoča reč. Železnico od Belgrada naprej v Niš marljivo stavijo. — Črno-gorci in Albanci so se zopet svadili zavoljo deželskih mejašev. Na Dunaj pa je došla novica, da nameravajo Albanci avstrijskega cesarja prositi, naj pošlje vojsko tje in vzame deželo pod svojo oblast; to bi pa nas zaplelo v boj s Turki in bržčas tudi z Grki in Italijani, kajti slednji tudi že od nekdanj škiliijo čez Jadransko morje v Albanijo. — V Egiptu se angleškim vojakom slaba godi, vsak deseti mož je bolen. Arabi-paša je z listi dokazal, da sta mu turški sultan pa vice-kralj ukazala pričeti nesrečno vojsko zoper Angleže. — Krivi prerok Mohadi je napal mesto Obeid, kder so tudi katoliški misionarji, pa je bil tepen in odpoden. Odšel pa je proti Hartumu. — Turški sultan je zadnji čas začel Rusom laskati se in pri njih iskati zaslombe zoper Angleže, ki hočejo Egipt in menda še več dežel pograbit. — V severni Ameriki so pri volitvah propali republikanci in utegne se ondi v kratkem marsikaj spremeniti.

Za poduk in kratek čas.

Čudovita prikazen.

(Pravljica.)

Živel je nekedaj pobožen mož. Krščanskih roditeljev sin je že z mladih let se obnašal tako pobožno in čisto, da so ga sploh ljudje svetnika imenovali. Njegovo pobožno življenje je Bogu tako dopadlo, da mu je neko izredno milost podaril, namreč, da je smel včasih duhovite reči gledati. Kakor po navadi se poda neko nedeljo k službi božji v farno cerkev. Kolikor je mogoče, se ogiblje praznih razgovorov z ljudmi. — Njegove misli so le pri Bogu. Služba božja se vrši. Njegove oči se ne obračajo po ljudeh, ampak mirno zrejo na sveti oltar, od koder ga ljubeznjivi Jezus prijazno gleda; njegovo srce ni v posvetne reči zamišljeno, marveč v goreči ljubezni se z Bogom pogovarja. Nehoté se njegove oči obrnejo kvišku proti oboku cerkve. Kaj vidi? Čudno prikazen! Na zidu visi velikanska koža, na njo pa piše hudič kakor blisk naglo pregrehe ljudij, ki se ravno zdaj v cerkvi godijo. Sedaj piše, kako se mladina v cerkvi in zunaj pri vratih nespodobno obnaša in posmehuje; kako ta človek ima hudobne misli v svojem srci, kako uni sicer glasno moli, pa njegove misli letajo doma po kleti in

hlevih, dalje: kako ta človek želi kmalu v krčmo priti, da bi si žejo ugasil. Zopet brzo dalje piše, kako ta ženska, sicer na videz pobožno moli, pa svoje misli ima doma pri ognjišču in pri moževi, kako nečimurna dekleta svoje zijala prodavajo in mislijo na svoje ljubljence in na lepoticje. Sedaj risa pregrehe napuha, nevošljivosti, lakomnosti, nečistosti, sovraštva, ki se vzdigujejo iz src raznim ljudem, ki so v cerkvi navzoči; še celo ministrant ne izostane. Sv. meša še se ni končala, a velika koža je že vsa črna hudobij. Satanu zmanjka prostora za nove pregrehe. Kaj stori? Z vso močjo se vpre z nogama v kožo ob zid, eden konec vtakne med zobe, drugega vleče z rokama, da bi se raztegnila, pa naenkrat mu koža zmuzne izpod nog — in z velikim treskom butne z glavo ob zid, da si jo skoraj razbije. Pobožni mož, ki je vse to z velikim čudom gledal, se tej satanovi nesreči nasmeji — pa v tem trenutku ga hudič zapiše na skrajni kos še le tu prazne kože in mu zgine izpred očíj. Otožnega srca ide domu, premišljajoč to „čudno prikazen“.

Dragotinovič.

Dostavek urednikov za g. pisatelja: Prosimo, zapisujte marljivo „narodno blago“ in je nam pošljite. Radi je objavljamo in narod Vam bode hvaležen.

Smešnica 46. Nek bebec si misli, kako veselo le more biti spati na perji. Pribije toraj z žreblji kurjih peres na klop in se vleže; a drugo jutro ga je vsaka kost bolela. Milo je zdihoval: O vi neumneži, ki vedno hvalite, kako mirno se na perji spi, a jaz sem sedaj skusil in vas neumnežev ne poslušam nikoli več.

Razne stvari.

(Slovenska posojilnica) v Mariboru ima letos prometa že 295.082 fl.

(V Sevnici) ob Savi ustanovili so tamošnji Slovenci posojilnico. Predsednik je g. Lenček, grajščak na Blanici. Živeli, slava vrlim domoljubom!

(Okrožna sodnija celjska) ni našla uzroka kazenski postopati zoper kmeta Vetrha, ki je hrabro ubil pošast Havraneka.

(Prusački Schulverein) je ustanovil šole nemčevalnice v Pekrah, Sevnici, Rači, Sladkem vrhu; gobec svoj rivlje tudi v Brezno, Vuhred in Vozenico.

(Os zlomila) se je vagonu na železnici med Ponkvo in Poličanami 5. t. m., da se je vlak za 1 uro zakasnil.

(Mlin na Muri) je pogorel, Jožef Sattlerjev pri Laafeldu.

(Všel) je iz kajhe v Kozjem kaznovanec F. Krivec pa se zopet sodnji izdal.

(Celjska hranilnica) je hotela pravila spremeniti pa vlada jej tega ni dovolila.

(Snega dobili) so na Dunaji.

(Mariboržanka) je č. g. župnika v Ormoži hotela osmešiti, da so baje v tem mesti letos nekšemu primicijantu pridgali pa še zraven se nemčurjem zamerili hvalisajoč čez mero Slovence. Sedaj pa je morala Mariboržanka po § 19. tiskovnega zakona obstati, da ni bilo primicije letos v Ormoži, ampak v Velikej nedelji ter da č. g. Sigfrid Sporn pri svojej pridgi še besede Slovenec niti rabili niso, ampak so pridgali, kakor je svečanosti bilo po krščanski navadi primerno.

(Nemec Puchelt) nadzornik v delavnici južne železnice pri sv. Jožefu v Mariboru je prepovedal katehetu v privatnej tamošnji šoli za slovensko deo rabiti slovensk katekizem. Grajan v listu „Südsteirische Post“ je dobil od Slovencev pohvalo. Ubogi delavec slovenski je brščas prisiljen hvalo zapel nemčevalnej šoli. Rekli so, da je otrokom in staršem; „Umgangssprache“ nemška in toraj bodi katekizem „tajč“ če ga tudi ne razumejo.

(Tisočletni koledar), t. j. od 1. januarja 1801 do 31. decembra 2800 izdelal je vodja c. k. cementirovalnega urada, Emil Störk v Mariboru. Koledar je v veliki obliki v dveh barvah tiskan, se lahko na steno nabije in je zelo pripraven za urade, pisarnice, gostilnice itd. Milostljivi knez in škof lavantinski so se prav pohvalno čez to delo izrekli. Cena koledarju je 1 gld. in se dobi pri gori imenovanem založniku.

(Slovesno dekoriran) bode z vitežkim križcem Franc-Jozefovega reda č. g. kanonik Juvančič v Novi cerkvi dne 22. novembra t. l.

(Spremembe v lav. škofiji.) Č. g. Anton Hajšek je baje prezentiran za Slov. Bistrico, č. g. Zupanec gre za kaplana k sv. Urbanu pri Ptuj.

Loterijne številke:

V Trstu 11. novembra 1882: 1, 65, 60, 59, 39.
V Linci „ „ 89, 12, 77, 59, 51.

Prihodnje srečkanje: 25. novembra 1882

3-7

Ponudba.

Obče znane in izvrstne na
Tržaški razstavi s srebrno svetinjo
odlikovane

voščene sveče

iz čistega, nepokvarjenega čebelnega voska
priporočata

P. in R. Seemann v Ljubljani.

Oznanilo I.

Dne 2. januarja 1883 odprejo v Gradci, Kolisseumgasse št. 13 deželno podkovsko šolo s prvim 6mesečnim tečajem. S podkovsko šolo združena je tudi živalska bolnica.

Učili pa bodo ondi teoretično in praktično, kako se ima podkavati in ravnati z zdravimi in bolenimi kopiti in parklji. Vrh tega se bode prednašalo tudi, kako se mo skrbeti za zdravje domačej živini, kako spoznati in pomagati pri kužnih boleznih in naglih nesrečah pri konjih in govedih. Podučevala pa bodeta ravnatelj zavodov in podkovski učitelj, obadva diplomirana živinozdravnika. Kdor na tej šoli završi skušnjo, ta ima po § 2 ministerijalnega zaukaza od 27. avgusta 1873 pravico, da se mu podeli podkovaška obrt.

Pogoji k sprejetju so: Starost 18 let, dobro izšolanje v ljudskih šolah in 2letno učenje podkovaškega rokodelstva, kar se pa ima dokazati z izučnim listom in delavsko knjižico.

Kdor hoče na podlagi omenjenih pogojev biti sprejet, ta mora v prvih treh dneh pričetega tečaja osebno predstaviti se ravnatelju. Če se kdo pozneje oglasi, zamore se na njega le izjemno jemati ozir.

Zadevno štipendije, katere so za podkovsko šolo razpisane, da se naj pogleda drugo oznanilo zraven tega natisneno.

V Gradci, dne 4. novembra 1882.

Deželni odbor štajerski.

Štev. 386.

Provizorična učiteljska služba

v Ponkvi na 2razrednej šoli, IV. plačilne vrste s prostim stanovanjem je razpisana.

Prošnje se vlagajo do 20. novembra t. l. pri krajnem šolskem совету v Ponkvi.

Okrajni šolski svet v Šmariji dne 28. oktobra 1882.

Predsednik:

Haas.

Štev. 473.

Učiteljska služba.

Na enorazrednici pri Svetjem poleg Ormoža je izpraznjena učiteljska služba v IV. plačilni vrsti in s prostim stanovanjem.

Dostavlja se, da se bode že prihodno spomlad stavilo novo šolsko poslopje, in se bode razširila v enem letu tukajšnja šola v trirazrednico.

Prosila se naj postavnim potem pošljejo do 1. prosinca 1883 krajnemu šolskemu svetu pri Svetjem (pošta Ormož.)

Okrajni šolski svet Ormoški 21. oktobra 1882.

2-3

Premmerstein.